

hidtidige erhvervssygdomsbegreb. Derfor lægger Socialdemokratiet stor vægt på, at der ikke med indførelsen af det nye begreb sker en indsnævring af de hidtidige skadebegreber. Det er vigtigt at få slået fast, at det løftebegreb, der nu indføres, er et andet løftebegreb end det tunge løft, der opereres med i erhvervs- og sygdomsbegrebet, og at der ikke på forhånd er nogen faggruppe, hvis repræsentanter er udelukket fra at blive anerkendt, da akavede arbejdsstillinger skal vægtes betydeligt ved vurderingen af skaderne.

Hidtil er en arbejdsskade blevet defineret som enten ulykkestilfælde, kortvarige, skadelige påvirkninger eller erhvervssygdomme. Med det her forslag lægges der op til, at der indføres et helt nyt arbejdsskadebegreb, nemlig pludselige løfteskader, det, som man daglig kalder spontanskader.

Den definition af pludselige løfteskader, der bruges i lovforslaget, følger Arbejdsskadeudvalgets anbefaling, og der er en række forudsætninger, der skal være opfyldt, for at en skade kan anerkendes. Der skal være tale om varige muskel-, nerve- eller ledskader, skaderne skal være opstået i umiddelbar tilknytning til løftearbejde i akavede stillinger, skadelidte skal i øvrigt have belastende løftearbejde, og skaderne må udelukkende eller i overvejende grad kunne anses for at være forårsaget af løftearbejdet.

Det må forudses, at der vil være forbundet vanskeligheder med at udskille spontanskader fra uheld. Ofte er små hændelser vigtige at få belyst, da de er med til at afgøre sagerne.

Det er arbejdsgiverne, der har pligt til at anmelde skaderne. Og vi er derfor enige i, at alle sager anmeldes via en ensartet procedure til forsikringsselskaberne under forudsætning af, at der indarbejdes en særlig hurtig inddragelse af Arbejdsskadestyrelsen.

Det er vigtigt, at der så hurtigt som muligt udarbejdes en vejledning for anerkendelse af pludselige løfteskader. Men da det jo er et nyt arbejdsskadebegreb, er det klart, at der skal en vis tid til, før man får samlet en erfaring, som skal danne baggrund for en sådan vejledning.

Det er et komplekst lovområde, og der er ingen tvivl om, at der under udvalgsarbejdet sikkert vil være en lang række spørgsmål, som skal afklares. Men Socialdemokratiet kan give sin tilslutning til et grundigt og positivt udvalgsarbejde og kan derfor støtte forslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Den 5. december 1995 kom betænkning nr. 1282 om arbejdsskadeforsikring m.v. Den indeholder forslag til gennemførelse af et helt nyt arbejdsskadeforsikringssystem.

Vi har i Venstre forstået det således, at regeringen på baggrund af denne betænkning på et tidspunkt vil fremkomme med et lovforslag til et sådant nyt arbejdsskadeforsikringssystem.

På den baggrund vil jeg godt meddele ministeren, at Venstre ikke synes, at det er rimeligt over for Folketinget, at vi skal tage stilling til et sådant forslag bid for bid. Det lovforslag, som er til debat i dag, er jo et produkt af den føromtalte betænkning om arbejdsskadeforsikring.

Lad os dog tage stilling til forslaget i sin helhed, uanset at det selvfølgelig bliver et omfattende stykke arbejde. Fra Venstres side synes vi ikke, at det er rimeligt, at vi skal tage stilling til betænkningen efter salamimetoden.

Vedrørende det helt konkrete forslag er Venstre af den grundlæggende opfattelse, at arbejdsgivere har et erstatningsansvar over for de arbejdsskader, som deres medarbejdere pådrager sig. Ved ulykker, erhvervssygdomme og andre tildragelser på arbejdspladsen, som går ud over medarbejdernes helbred, har arbejdsgiverne et klart erstatningsansvar. Medarbejderne skal kunne færdes på deres arbejdsplads i vished om, at de er økonomisk sikret, hvis de kommer galt af sted.

Desuden er det jo således, at et fornuftigt samspil mellem arbejdsgivernes forsikrings-selskab og det, at de betaler for de arbejdsskader, der opstår på arbejdspladserne, er med til at fremme, at arbejdsgiverne virker for forebyggelse af arbejdsskader på arbejdspladserne.

Der bør imidlertid være klare grænser for arbejdsgivernes ansvar. Ulykker, erhvervssygdomme og andre tildragelser skal klart relatere sig til arbejdspladsen. Venstre kan ikke gå ind for, at arbejdsgivere skal betale for lidelser og hændelser, som de ikke kan siges at have noget ansvar for.

Disse betragtninger er relevante i forhold til det lovforslag, vi behandler nu, om indførelse af et nyt arbejdsskadebegreb vedrørende pludselige løfteskader og nye procedurer for godkendelse af disse skader.

Det giver stof til eftertanke, at der i betænkningen om arbejdsskadeforsikring på side 260 står – og jeg citerer:

»Udvalget er bekendt med, at der ikke på nuværende tidspunkt findes videnskabelig